

1. We gaan de verkeerde kant op...

Deze week kwam een nieuw rapport uit van het IPCC, het Intergovernmental Panel on Climate Change, het Intergouvernementeel Panel inzake klimaatverandering. Het rapport is ronduit schokkend. De klimaatverandering gaat veel sneller dan we hadden verwacht. Binnen enkele tientallen jaren zal het leven op aarde zoals we dat nu kennen totaal en onomkeerbaar veranderd zijn. Deze zomer zien we al een paar van de effecten: extreme neerslag, enorme overstromingen, maar ook extreme droogte, extreme hitte, enorme bosbranden. António Guterres, Algemeen Secretaris van de Verenigde Naties, zei naar aanleiding van dit rapport: 'Het is nu code rood voor de mensheid.'

Maar dat is niet het enige. Wat was er verder in het nieuws deze week? De Taliban die in een ongekend tempo Afghanistan opnieuw veroveren, en een afgrijselijk bewind voeren, zeg maar gerust een duivels bewind. En dan is er Ethiopië, waar een burgeroorlog woedt die steeds meer uit de hand loopt, en waardoor al honderdduizenden mensen op de vlucht zijn en honger lijden. Wat ons leven natuurlijk heel direct raakt, dat is het coronavirus. Op dat vlak lijkt het nu wel de goede kant op te gaan, maar tegelijk is de toekomst hoogst onzeker. Ongetwijfeld duiken er nieuwe varianten op, en niemand weet wat dan de gevolgen zijn.

Als je dit allemaal overziet, is het dan niet volslagen ongepast, gewoon banaal, om als thema voor een kerkdienst te kiezen: 'We gaan de goede kant op'? Hoezo de goede kant op? We gaan met sprongen de verkeerde kant op! Waar eindigt dit? Hoe moet het met de volgende generaties? Hoelang is deze aarde nog leefbaar? 'We gaan de goede kant op!' Kijk, dat zeiden ze in de jaren '40 en '50, in de tijd van de wederopbouw. Dan hoorde je dat in het Polygoon-journaal. 'Nederland herrijst! Overal worden nieuwe woonwijken gebouwd!' En in de jaren '60, toen dacht iedereen dat de wetenschap alle problemen zou oplossen. Maar inmiddels weten we toch wel beter?

2. ... maar wie gelooft, gaat de goede kant op!

'We gaan de goede kant op!' Weet u, dat zeg ik niet, dat zegt Paulus! Of, nog exacter uitgedrukt: dat zegt het Woord van God, dat zegt de Heilige Geest! We hebben het gelezen, Romeinen 13: 11: 'En dit te meer, omdat wij het beslissende tijdstip kennen, namelijk dat de tijd reeds is aangebroken dat wij uit de slaap ontwaken. Want nu is de zaligheid (de redding) dichterbij ons dan toen wij tot geloof kwamen. De nacht is ver gevorderd en de dag is nabijgekomen.' Ik zal die verzen nog een keer lezen, nu in de Bijbel in Gewone Taal: 'Jullie weten dat het moment van onze redding dichtbij is. De dag waarop dat zal gebeuren, is nu nog dichterbij dan toen wij gingen geloven. Het is tijd dat jullie wakker worden. De nacht is bijna voorbij, de dag gaat beginnen.' Oftewel: we gaan wel dégelijk de goede kant op: onze redding komt dichterbij!

Is Paulus hier naïef, praat hij hier een beetje oppervlakkig? Natuurlijk niet! Deze brief is geschreven in een periode waarin donkere wolken zich samenpakten boven de eerste christenen. Paulus schreef deze brief waarschijnlijk in het jaar 56 of 57 na Christus. In het jaar 54 was keizer Nero aan de macht gekomen. En Nero was een onberekenbaar figuur, grillig en wreed. Voor de christenen in Rome, aan wie Paulus schreef, was het een situatie vol dreiging. En inderdaad is er ook een vreselijke vervolging uitgebroken, vooral in het jaar 64, het jaar van de grote brand van Rome, toen vele, vele huizen in vlammen opgingen. Nero gaf de schuld aan de christenen, en die moesten het toen ook op een afschuwelijke manier ontgelden. In Romeinen 12 lijkt Paulus dit al

te voorzien, als hij schrijft: 'Zegen wie u vervolgen. Zegen hen en vervloek hen niet.' En het is heel opmerkelijk wat Paulus dan schrijft in hoofdstuk 13, we hebben het gelezen. Niet: 'De overheid is duivels, is een groot gevaar voor ons als christenen.' Nee, Paulus blijft oproepen om de overheid te eerbiedigen. Ook al is Nero aan de macht, ook al wordt het steeds moeilijker.

Donkere wolken zijn er, als Paulus deze brief schrijft. Niet alleen boven Rome, ook boven Jeruzalem, de stad die Paulus zo lief is. Daar, in Jeruzalem, daar is de sfeer broeierig. Steeds meer waart de geest van de revolutie rond, opstand tegen de Romeinen.

Uiteindelijk zal het ook tot zo'n opstand komen, in het jaar 66, en de Romeinen zullen die opstand bloedig neerslaan, één groot bloedbad. Nee, als je let op de politieke omstandigheden, dan heeft Paulus geen enkele reden om optimistisch te zijn. En toch zegt hij tegen de gemeente in Rome: 'We gaan de goede kant op! Jazeker, want de redding is voor ons nu dichterbij dan toen we tot geloof kwamen. De nacht loopt ten einde, de dag nadert al.' Paulus wijst hier op de levensweg van een christen. En die weg, die gaat altijd de goede kant op! Want het is de weg van de pelgrim. En de pelgrim, die is op reis naar huis, naar het Vaderhuis met de vele

woningen. Paulus weet natuurlijk óók wel dat het politiek allemaal niet best gaat. En Hij weet óók wel dat mensen bang zijn, en zorgen hebben, óók christenen. Want je bent ook maar een gewoon mens, al geloof je honderd keer in God! Je bent en je blijft mens, met alles erop en eraan. En natuurlijk heb je angst, als je weet dat de situatie steeds moeilijker wordt. Zoals de christenen in Rome, aan wie Paulus deze brief schrijft, wisten van de toenemende dreiging door keizer Nero. En zoals wij weten van de toenemende dreiging door de klimaatverandering, en door de toenemende spanningen in de wereld.

En júíst daarom zegt Paulus: 'Kijk vooruit! Denk aan wat komen gaat! Inderdaad, we leven in de nacht! Het is nu donker! Maar het zal niet zo blijven! Het zal dag worden!' We leven toe naar de ontmoeting met Jezus Christus. Misschien gaan wij eerder naar Hem, doordat we overlijden. Misschien komt Hij eerder naar ons, misschien is het binnenkort al: Zijn wederkomst. Dat kan! We weten het niet! Maar hoe dan ook leven we naar Hem toe! Ooit kwamen we tot geloof. Misschien weet je dat nog precies, wanneer dat is gebeurd. Misschien kun je wel precies de dag noemen, dat God in je leven kwam. Maar het kan ook anders: het kan ook héél geleidelijk gebeurd zijn. Of misschien hou je al van je hemelse Vader zolang je leeft. Maar hoe dan ook: ooit kwamen we tot geloof. En als dat nog niet gebeurd is, dan staat óók nu, ook op deze zondag de hemelse vader klaar met open armen. Hij staat klaar om je te ontvangen. Dan mag je vandaag nog neerknielen en je aan Hem overgeven.

En vanaf dat moment gerekend, het moment waarop je tot geloof kwam, mag je het zeggen, net als Paulus: 'Ik kom steeds dichterbij mijn redding, bij mijn totale redding. Ik kom steeds dichterbij het moment dat er een einde komt aan alle moeite, alle pijn, alle twijfel en zorgen, alle nood en dood.' Vers 11: 'Nú is de zaligheid dichterbij ons dan toen wij tot geloof kwamen.'

3. Pelgrims reizen door de bergen naar het feest!

Wij leven niet voor het vaderland wèg, maar wij leven naar het Vaderland tóé! Als pelgrims. Daarom hebben we ook een pelgrimslid gelezen: Psalm 121. Wanneer werd dat lied gezongen? Nou, drie keer per jaar gingen de Israëlieten uit het hele land op weg naar Jeruzalem, om daar één van de grote feesten te vieren: Pesach (het Paasfeest), het Wekenfeest (dat is Pinksteren) en het Loofhuttenfeest. Maar om in Jeruzalem te komen, moesten ze altijd door de bergen, want Jeruzalem is

De oude weg van Jericho naar Jeruzalem loopt door Wadi Kelt, een diep uitgesleten dal in de woestijn.

omringd door bergen. En nu is er één plaats, waar altijd dit lied zéker gezongen moet zijn, en dat is Jericho. Hoe kun je dat zeker weten? Nou, mensen die uit het noorden kwamen, uit Galilea, die reisden meestal door het Jordaandal, want dat is vlak, dat reist veel gemakkelijker dan door het centrale bergland. Maar vanuit dat Jordaandal moet je dan, als je naar Jeruzalem wilt, de bergen intrekken. En dat doe je vanaf Jericho. Je moet dan 1000 meter klimmen, je moet een kilometer stijgen om in Jeruzalem uit te komen. En die weg van Jericho naar Jeruzalem, die weg door de bergen, dat is dus stijl klimmen, maar het is ook nog eens gevaarlijk. Op deze route speelt zich het verhaal af van de barmhartige Samaritaan. Die hielp een reiziger die door rovers in elkaar was geslagen. Het is echt een onherbergzaam gebied. Het is woestijn, het is er vaak snikheet, er zijn wilde dieren, er zijn rovers, je kunt in een ravijn vallen, dit is geen gebied waar je voor je lol doorheen loopt. Precies daarom is Psalm 121 geschreven! Dat lied zongen de pelgrims, als ze vertrokken uit Jericho. 'Ik sla mijn ogen op naar de bergen, vanwaar mijn hulp komen zal.' Beter vertaald: 'Ik sla mijn ogen op naar de bergen. Vanwaar zal mijn hulp komen?' 'Ik zie er als een berg tegenop, tegen alles wat komen gaat! Hoe moet het verder? Al die gevaren, al die dreiging? Waar komt mijn hulp vandaan?' En meteen volgt het antwoord, in vers 2: 'Mijn hulp is van de HERE, Die hemel en aarde gemaakt heeft.' Met Hem kun je de bergen door! Met Hem erbij durf je dat aan! Want (vers 3): 'Hij zal uw voet niet laten wankelen, uw Bewaarder zal niet sluimeren.' Vers 7: 'De HERE zal u bewaren voor alle kwaad, uw ziel zal Hij bewaren.' Je denkt toch zeker niet dat God je loslaat? Je denkt toch niet dat Hij u in de steek laat, juist als het moeilijk wordt? Hij gaat Zelf mee, op reis door de tijd! Hij gaat Zelf mee, door de diepe dalen en over de hoge toppen! Vers 5: 'De HERE is uw Bewaarder, de HERE is uw schaduw aan uw rechterhand.' Zoals de schaduw altijd met je meegaat, zo gaat je hemelse Vader mee! En ben je je schaduw even kwijt? Doe dan een lamp aan! De lamp van het Woord! Pak je Bijbel, want de Bijbel is Gods lamp. 'Uw Woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad', staat er in Psalm 119. Als je die lamp aandoet, dan zie je ook weer je schaduw, en dan weet je het: 'Zó dicht is God bij mij!'

4. Wees niet bang voor de dag van morgen, God is daar al
God Zelf gaat mee, op reis door de tijd. Ik las een uitspraak op een poster. Er stond: 'Wees niet bang voor de dag van morgen, want God is daar al.' Dat vond ik indrukwekkend. 'Wees niet bang voor de dag van morgen, want God is daar al.' Voor ons is de dag van morgen nog een gesloten kamer. Pas vannacht gaan we door de deur, die volgende kamer in. Maar als we binnenkomen, dan is God daar al. Hij wacht ons op. Je bent nooit alleen. En hoe eindigt Psalm 121 dan? Vers 8: 'De HERE zal uw uitgaan en uw ingaan bewaren, van nu aan tot in eeuwigheid.' 'Uw uitgaan en uw ingaan'. Welk uitgaan? Nou, het gaat hier over een pelgrimsreis. Dus je uitgaan, dat is het moment dat je de deur van je huis achter je dichttrekt. Dan ga je uit, je huis uit. En je ingaan, dat is het moment dat je binnenkomt in Jeruzalem, om daar feest te vieren, om daar je God te loven. Merkt je het? Wat Paulus schrijft in Romeinen 13, dat is dezelfde boodschap die je ook al vindt in Psalm 121: het gaat de goede kant op! Die pelgrimsreis naar Jeruzalem, dat is een beeld van ons leven hier op aarde. We leven toe naar een feest! We leven toe naar de redding! De totale redding, wanneer God alle tranen van onze ogen afwist. De Bijbel is heel eerlijk. De omstandigheden hier op aarde zijn niet gemakkelijk. En overal in de Bijbel blijkt dat het moeilijker wordt, dat het leven op aarde moeilijker wordt naarmate de dag van de wederkomst dichterbij komt. Eerder in deze brief aan de Romeinen schrijft Paulus over de geboorteweëen: de schepping zucht en is in barensnood, want er komt een nieuwe wereld aan (Romeinen 8: 22). De Here Jezus Zelf vertelt daarover als Hij het heeft over de eindtijd en hoe moeilijk het dan wordt. Maar Hij zegt er iets bij, we hoorden het aan het begin van de dienst, Lukas 21: 28: 'Wanneer nu deze dingen beginnen te geschieden, kijk dan omhoog en hef uw hoofd op, omdat uw verlossing nabij is.' De Bijbel is een eerlijk boek. Er wrdt nergens luchtig gedaan over de bergen die je voor je ziet. Maar dwars dóór die bergen heen loopt de weg naar het nieuwe

Jeruzalem. Elke dag is een dag dicht bij het feest! Weer een dag dicht bij onze redding! Weer een dag dicht bij de ontmoeting met Jezus, de ontmoeting van ons als bruid met onze hemelse Bruidegom! Kun je het onderweg dan niet moeilijk hebben? Ja, natuurlijk, dat kan zeker wel. Sterker: dat zál ook zo zijn. Maar God is erbij! En Hij regeert! Ik werd diep geraakt door een artikel dat ik las op de website 'God Reports'. Eergisteren werd daar een interview gepubliceerd met een kerkleider uit Afghanistan. Hij wordt broeder Firash genoemd, uit veiligheidsredenen is dat een pseudoniem. Hoe ziet hij de toekomst, nu de hoofdstad Kaboel op het punt staat om in handen van de Taliban te vallen? Broeder Firash zegt dit: 'We weten dat we als christenen te maken hebben met vervolging. Elke gelovige met een moslimachtergrond die zich, zoals ik, bekeert tot het christendom kent de gevolgen van bekering. De Koran is heel duidelijk. De Hadith is heel duidelijk over de straf voor afvalligheid – het is de dood. Zij geven je drie dagen de tijd om je te bekeren en dan is er geen barmhartigheid.' Broeder Firash vraagt om gebed van christenen over de hele wereld. Hij zegt: 'God heeft een plan, Hij weet wat het beste is voor zijn kinderen in Afghanistan. De kerk is verenigd. Angst is het belangrijkste. Als léiders bang zijn, zullen de mensen in de kerk bang zijn. Mensen hebben moeite om op hun eigen God te vertrouwen. Door deze ontberingen zal de kerk groeien. Maar er zal ook een uittocht van christenen uit Afghanistan zijn', voorspelt hij. En dan zegt hij zit: 'We willen dat de Afghaanse christenen zien dat Jezus op Zijn troon zit. Hij is nog steeds een machtige, machtige God.' (Bron: <https://www.godreports.com/2021/08/afghanistan-christian-leader-faces-taliban-takeover/>)

5. Wat vraagt God nú? 'Bekleed je met Jezus Christus'
En daarmee komen we op een heel belangrijk punt. Wat vraagt God nú van ons? Je hebt die bergen voor je, en je weet dat achter die bergen Jeruzalem ligt, het nieuwe Jeruzalem. Dat tékent je hele bestaan: je bent op reis, en het gaat de goede kant op. Maar wat wordt er dan nú van je gevraagd? Het antwoord van Paulus staat in vers 12 en verder: 'De nacht is ver gevorderd en de dag is nabijgekomen. Laten wij dus de werken van de duisternis afleggen en de wapens van het licht aandoen. Laten wij, als op klaarlichte dag, op een gepaste wijze wandelen, niet in zwelgprijten en dronkenschappen, niet in slaapkamers en losbandigheden, niet in ruzie en afgunst. Maar bekleed u met de Here Jezus Christus, en verzorg het vlees niet om begeerten op te wekken.' Dat betekent: zorg voor discipline in je geestelijk leven. Er staat véél te veel op het spel om maar wat aan te rommelen. Júíst omdat de dag nadert, dat we Jezus zullen ontmoeten! 'Bekleed je met de Here Jezus Christus.' Paulus zegt: 'Doe de Here Jezus Christus aan als een jas.' Hoe doe je dat? Dat doe je door in heel je leven te beseffen: 'Ik hoor bij Jezus. Hij zit op de troon! Hij is mijn Koning! Ik ben gered, ik ben geliefd, ik ben Zijn kind.' Als je een uniform aantrekt, dan besef je de hele tijd wat je werk is, wat je roeping is. Of je nu een politieuniform draagt, of een militair uniform, of het uniform van een conducteur, of van een verpleegkundige. Als je dat aantrekt, dan besef je eigenlijk automatisch: 'Ik ben hier niet als privé-persoon, ik ben hier in functie.' Zó worden wij geroepen om te leven: niet zomaar als Jan, Piet en Klaas, maar als volgelingen van Jezus Christus. Als christenen. Op het kruispunt van het heden staat het kruis van Christus. Hij geeft ons bescherming. Hij geeft ons rust. Hij geeft ons vrede. We mogen verder reizen, de goede kant op. En onderweg mogen we mooie dingen meemaken. Daar kun je blij van worden. Mensen om je heen die christen worden, die gaan geloven, misschien wel mede door jou, mede door wie jij bent. Of misschien leef je toe naar je trouwdag. Of je gaat je laatste studiejaar in en je hoopt dit jaar je opleiding af te ronden. Misschien haal je wel je rijbewijs. Of je denkt in je hart: 'Zal ik komend seizoen een vriend of vriendin vinden?' Ga maar met goede moed verder! Trek de bergen maar in, met de goede kleding aan, kleding die je beschermt tegen weer en wind, tegen zon en hitte: bekleed je met Jezus Christus. En blijf het beseffen: elke dag is een dag dicht bij je redding. De weg naar Jeruzalem is de goede Richting. We gaan de goede kant op! Amen.